

KANNINGARSTJÓRI

Myndir: Álvur Harladsen

SSKRIVSTOVUNI

Trupult er at dokumentera sjálvt grundleggjandi viðurskipti, nú kanningarstjórin skal lýsa, um Kaj Leo Holm Johannesen hevur fyrisitið málið um Eysturoyartunnlin á lógligan hátt

stjóranum, manglandi dokumentationin.

Men sambært lógmansstjóranum var Rúni Joensen við til at skapa hesa felags fatanina av tí, ið var farið fram. Harvið stuðlar Marjun Hanusardóttir lógmanni, nú hansara orð stendur ímóti orðinum hjá nú fyrrverandi aðalstjóranum.

– Tað er mín greiða fatan, at Rúni Joensen helt ikki, at tað var lógmaður, sum gjørdi nakra avtalu, segði Marjun Hanusardóttir undir avhoyringini.

Hjásitarin hjá lógmanni tók fatur í hesa útsøgn, tá hann fekk høvi at seta lógmansstjóranum spurningar:

– Skal tað skiljast soleiðis, at henda felag fatanin var millum lógmann, Rúna Joensen og Løgmannsskrivstovuna, spurdi Sigmund Poulsen.

– Ja, soleiðis skal tað skiljast, svaraði Marjun Hanusardóttir.

– Sæst henda felags fatanin aftur í teimum svarum, sum vórðu latin løgtinginum, spurdi Sigmund Poulsen.

– Ja, tað ger hon avgjørt, svaraði Marjun Hanusardóttir.

Eftirlitið

Marjun Hanusardóttir

varð eisini biðin um at greiða frá eftirlitisskylduni og rætningslinjum í hesum sambandi. Eins og lógmaður gjørdi tað undir síni avhoyring, so greiddi lógmansstjórin frá eftirlitinum, ið er tvíbýtt millum eitt lögfrøðiligt og eitt politiskt eftirlit.

– Vit fara ikki út og gera kanningar. Vit eru ikki proaktiv í okkara eftirliti, segði Marjun Hanusardóttir og greiddi frá, at eftirlit í høvuðsheitum verður gjørt í samband við kærur ella mál, sum eru nógv frammi í almenna rúminum.

Hans Gammeltoft Hansen er millum annað biðin um at kanna, um lógmaður hevur røkt sína eftirlitisskyldu.

Undir avhoyringunum varð lógmannsstjórin spurd um nógv umrødda, kritiska notatið, ið deildarstjórnir fyrri lógar-, kommunu- og umhvørvisøkið í felag skrivaðu til lógaruppskotið um Eysturoyartunnlin, sum landsstýrismaðurin legði fyrri løgtingið á ólavsoðu í fjør. Notatið, ið er dagfest 4. juli 2013, varð loyniligt líka til Sosialurin skrivaði um tað fríggjadagin 9. august í fjør.

Landsstýrisfundur var í Tinganesi, dagin eftir at aðalstjórin í innlendismálaráðnum hevði fingið

kritiska notatið frá sínum deildarstjórum. Rúni Joensen var við á landsstýrisfundinum henda 5. juli, har Eysturoyartunnlin eisini varð umrøddur.

Undir avhoyringunum mánadagin mintist Marjun Hanusardóttir ikki, at kritiska notatið varð umrøtt á landsstýrisfundinum. Hon hevur heldur einki fundarreferat ella stikkorð í persónligu notabókini, ið vísa at notatið varð diskuterað á nevnda fundi. Notatið elvdi sum kunnugt til nógv rumbul og nógv spurningar, tá innihaldið í tí loksins kom undan kavi.

Avhoyringin av lógmansstjóranum vísti, at Løgmannsskrivstovan var sera passiv í málinum. Har var snøgt sagt eingin reaktión, tá forsiðan á fríggjadags-Sosialinum fortaldi um notatið.

Sjálv fór lógmansstjórin við Norrønu kvøldið fyrri, og sá tí ikki blaðið, sum hon annars fær heim í postkassan.

Spyrjarin hjá Gammeltoft vildi tí hava at vita, hví eingin annar á Løgmannsskrivstovuni boðaði frá hesi forsiðu, sum lógmaður undir síni frágreiðing segði seg heldur ikki hava sæð.

– Eg havi tosað við kunn-

ingarráðgeva, sum segði seg vera á veg í feriu. Hini embætisfólkini høvdu mest fest seg við, at tað í greinini stóð at Sosialurin fekk ikki innlit í notatið. Og tað hildu tey ikki vera so undarligt, greiddi Marjun Hanusardóttir frá.

Atfinningarnar móti sjálvum lógaruppskotinum vóru annars nógv, tá tað gjørdist alment. Bæði politiskar, lögfrøðisligar og av meira tekniskum slag. Kortini gjørdi Løgmannsskrivstovan einki fyrri at útinna sítt eftirlit, tá tað gjørdist alment, at fakkunnleikin í Innlendismálaráðnum faktiskt hevði gjørt sínar viðmerkingar og hevði eina røð av viðmerkingum, ið vórðu hildnar loyniligar fyrri løgtinginum, sum var farið undir at viðgera lógaruppskotið.

Undir avhoyringini segði Marjun Hanusardóttir soleiðis um notatið:

– Tað er ikki óvanligt, at lögdeildin í Innlendismálaráðnum hevur viðmerkingar til lógaruppskot. Men sjálvandi, tá eg eftirfylgjandi lesi hetta notatið, so er greitt, at tað er av serligum karakteri, segði Marjun Hanusardóttir.

Tað 11 síður drúgva notatið umfataði sum nevnt viðmerkingar, bæði frá

lógar-, kommunu- og umhvørvisdeildini í Innlendismálaráðnum.

Undir avhoyringini av lógmansstjóranum varð fokus eisini sett á upplýsingarnar frá Landsverki um prismetunin fyrri føroyska samfelagið, tá privat felag skuldi gera Eysturoyartunnlin, heldur enn tað almenna. Kári P. Højgaard var somikið misnøgdur við tøluni frá Landsverki, at hann lat vera við at bera upplýsingarnar víðari til løgtingið, tá hann svaraði grein-52 fyrispurningi um evnið. Ein avgerð, ið Hans Gammeltoft Hansen er biðin um at kanna og vurdura.

Løgmansstjórin metti hinvegin ikki, at eftirlitisskyldan røkkur so langt:

– Vit hava ongan leiklut í samband við grein-52 fyrispurningar. Aðalráðini svara sjálvi.

Spurd um innihaldið í svarinum frá Landsverki, svaraði Marjun Hanusardóttir diplomatiskt:

– Man skal altíð vera varin við at halda upplýsingum aftur fyrri løgtinginum.

Samanumtikið

Tá kanningarstjórin skuldi taka saman um avhoyringina vildi hann hava lógmansstjóran at útdýpa, hvat hon leggur í orðið eftirlitisskylda.

– Tað liggur nærur í føroysk orðinum eftirlit. Vit skulu inn í málið aftaná, hyggja uppá tað og fylgja upp. Tað er ikki tað sum at føra kontroll, segði Marjun Hanusardóttir og gjørdi eina samanbering við sítt gamla starv á Heilsufrøðiliga Starvsstovuni, har kontrolluppgávan er munandi meira ítøkilig og fastløgð.

Lógmansstjórin teknaði upp munin millum rættarligt og politiskt eftirlit, har markið kann vera ringt at definera.

Nú er tað uppgávan hjá kanningarstjóranum at meta um, hvat liggur í kanningarsetninginum "at kanna, um lógmaður hevur røkt sína eftirlitisskyldu."

Hans Gammeltoft Hansen hevur higartil umleið 2000 síður av skjølum at arbeiða við, umframt avhoyringar av fleiri lyklapersónum í tunnilmálinum, sum hvør í sínum lagi geva sítt íkast til samlaðu myndina. Eftir avhoyringina fekk Gammeltoft persónligu notabókina hjá Marjuni Hanusardóttir til láns. Noturnar verða brúktar í víðari kanningararbeiðinum.

Væntandi er komið væl inn í 2015, áðrenn endalig frágreiðing liggur á borðinum.